

Приказка за чудните возила

На зелената морава Марко ревна
и събра в горската дъбрава,
цялата местна управа.

Лисана – секретарка важна,
стана, удобно си намести стола
и се захвана с протокола.

Мнозинство от малки и големи бяха тука,
щом гласа на „шефа“ чуха.
Удобно всеки се намести,
започнаха с вести.

Лисана отвори писмото и с въздишка призна –
предстои да чуем тревожна новина:

*„От известно време започна затопляне глобално,
температурите се покачват,
атмосферата променя се тотално.*

*Топят се ледовете,
не се задържат снеговете,
по-обилни стават дъждовете.*

*Найлонови торбички и всякакви пластмаси
отравят водните запаси.*

*Земята се тресе от бури и тайфуни, наводнения и урагани,
изригват и вулкани!*

Изчезват редки видове от флората и фауната – алармират!

Призовават учени по-скоро решение на проблема да намират!“

Спогледаха се всички с мисъл една –
как да запазят своята гора?

Изкашля се Марко и отсече:

*„Трябва ред да турим тука вече!
Ще построим еко пътеки за туристи,
да не газят тревите
и поляните с цветя да бъдат чисти!“*

Лиса пое мисълта му:

*„Ще поставим кошчета и табелки,
да няма хвърляне на обелки“.*

Жабчо подскочи:

*„Квак! Консервните кутии и бутилки в нашата река?
Квак! Как ще се справим с тази беда? Как?“ .*

Мечокът замислен изръмжа:

*„Това наистина е ужасно,
но има нещо още по-опасно!
Автомобилите в големите градове бълват отрова
и няма как това да спре, защото са удобни и необходими!
Дали хората разбират вредата, кажи ми?“*

Зайо излезе с интересно предложение:

*„Предстои голямо градско изложение
на возила чисти , екологични и много практични!“ .*

Всички наостриха уши –

не е възможно Зайо да греши,
той бяга бързо, обикаля
и новините научава.

Довериха му се и решиха –
ще отидат в големия град,
където се провежда необикновения парад.

Пристигнаха, изгаряха от нетърпение,
щом площада приближиха, ги обзе вълнение.
Гледат, гледат возила модерни, светещи и чудни,
въздуха не замърсяват и са „умни“!
Зайо пръв опита, с ръчка, или с педал
бърза скорост бе набрал!
И полетя с тротинетка, носи се навред,
срещна и приятели на велосипед!
След туй, наред парада,
напет Мечока с мотопед, всички изненада.
Не закъсна Лисана засмяна,
със скейборд направи дълбок поклон,
като славен шампион.
Жабокът пък със скок
намери се на хавърборд
и неусетно надмина весели бройлери
на ролери цяла дузина.
Охлювът с бавен ход
покачи се върху пениборд
и без да бърза ей така
на първата стълбичка се озова.
Атракцията предстоеше,
зорко Марко за шампиона бдеше.
Зададоха се две камили
купили си електромобили,
за пустинните товари
и ежегодното сафари.

Ще пътуват чак до Сахара
на горещото слънце в разгара.

Летяха всички весели, доволни, с глъчка и смях –
по улиците вече нямаше прах!
Дишаха леко, с пълни гърди,
носеха се далеко в непознати висини!
Изпреварваха се, правеха пируети,
да бъдат щастливи, с новите си приятели бяха „заети“.
Отново Марко изрева,
не от гняв, а да сподели радостта:
„Еврика!
Ще закупим от тези возила,
за цялата гора!
Нека всички гости и туристи
се радват на красивите поляни
и ги опазват чисти!
На богатия природен дар
човекът трябва да е най-добрият господар!“